

sorje in pozivljajo Tirolece, tujce, g. Jerman: se bo li po trtni uši oškodovanim vinogradarjem davka odpisavalo, in Dominkuš Vošnjak: bo li država kaj doplačevala, da se reguliranje Savinje završi? V zdravstveni odsek bil je kot odbornik izvoljen tudi g. Jerman, v uravnavo kmetijskih [pravice na planinske pašnike g. dr. Rada] in za stavljenje železnice v Slatino g. Vošnjak. Tedaj malo so nemški liberalci vendar odjenjali od svoje brezobzirnosti. — Gosp. Einšpieler je v koroškem zboru nasvetoval naj se uzroki poiščejo, zakaj kmečki stan propada. Naduti liberalci in nemčurji so se iz nasveta norca delali in ga vrgli pod klop. Takšen prijatelj je liberalci in nemčur kmetu. Edini slovenski poslanec Muren je potegnil za Einšpielerjem, renegat Abuja pa zatajil kmeta, ki ga je izvolil. — Kranjski zbor skuša postavnega upliva dobiti pri ljubljanski hranilnici in tarife na južni železnici znižati. Osupnilo nas je, da nepričakovana prepoved slovenskega učnega jezika v ljudskih šolah v Ljubljani deželnih poslancev še ne gane! — Goriškim Slovencev je vlada prepovedala svečanost blagoslavljanja zastave delalskemu društvu. — Na Hrvatskem je narodna stranka v novih volitvah dobila 69 poslancev, neodvisna 13, Starčevićeva pa 24. Dne 30. t. m. snide se hrvatski sabor.

Vnanje države. Ruski car mudi se na Poljskem in se obnaša jako prijazno Poljakom, tudi ruski večji listi pišejo za mir in spravo mej Rusi in Poljaci. Car namerava baje 100.000 vojakov na odpust odposlati. To kaže na mir. — Nemci resno mislijo na inozemske naselbine ali kolonije; sedaj bližajo se novim volitvam za državni zbor. — Kolera še zmiraj hudo razsaja na Italijanskem, v Neapolji jih umerje vsaki den še po 200 ljudi za to strašno boleznijo, tudi v Rimu jo imajo pa tajijo. — Iz Egipta prihaja čudna novica, da Hartuma ni pograbil Mahdi, ampak da se mu je ubranil angleški general Gordon v njem. — Kitajci so bili od Francozov na morji zopet malo tepeni tudi so prodiranje vojske v Tonking ustavili. Pravoč je, ka se zopet začinjajo z Francozi pogajati, bržčas da še te dalje za nos vodijo in se med tem na vojsko bolje pripravijo

Za poduk in kratek čas.

General Tschangg-Tschingg tepen.

(Volitevska burka.)

III. Ves genjen stopi pred junake in drhteč na celem životu milo zahriplje: „Den slave kinezarske je danes jutro napočil, kar ste pri šnopsu in cigarah sejali, to bodete danes želi. Ne bojte se smrti! Saj se šnopsa tudi niste bali. Korajža kinezarska naj velja! Naprej ju-

naki! Ko zagledamo sovražnika, obstoji naj generalni štab na sredi, prvi oddelek vdari na desno, drugi na levo. Kmalu bo sovražnik obkoljen, zajet in premagan. Hoch, hurah! naprej! mislite na šnops in golaž! Kinezarji naprej!“

Navdušeno pomika se kinezarska vojska sedaj od „črnega orla“ na bojišče v Götzovej dvorani. Naprej maršira zeleno-bledi general Bum-Bum pa njegov generalni štab. Kot rep storklja kašljavi Čepč - Čapl s „staro“ gardo. Sovražnika ni videti nikder. „To je dobro znamenje“, blekne Bum-Bum. Naenkrat prilomasti predstražnik jecljajoč: „Slovenci stojijo na bojišči uže zbrani, jih je ko listja in trave.“ Bum-Bum ostrmi. Skoraj bi mu padlo hrabro srce v junaške hlače. Toda strah pred grozovitim Tschangg-Tschinggom ga hitro zbrihata. Srdito odpahne dveri in stopi v dvorano. — Strašen pregled. Slovenci stojijo res pred njim v nedoglednej vrsti. Kaj storiti? Na zmago ni misliti. Slednja zvijača naj pomaga. Ponudi „kompromis“. Toda Slovenci zagromijo: proč s „kompromisom“ in zdajci zabučijo bombe in krogle slovenskih glasov: 95 kinezarjev padne na levi, 98 sklekne na desni, ves generalni štab leži na trebuih vržen ob tla; le 4 polovičarji rešijo življenje, generala prasneta skoz stranske dveri tavun. Ubogi Kängl-Kingl preklinja: „Verfluchter Schwindel“. general Bum-Bum pa beži domu in se hitro skrije pod posteljo, le toliko je še toti nesrečni dan zaveden, da pošlje adjutanta „Kiel-Kaeljna“ na „telegrafenamnt“ z žalostnim telegramom za Tschangg-Tschingga: „Alles ist beim Teufel!“

V babilonskem turnu je ta dan tudi babilonska zmešnjava. General Tschangg-Tschingg stoji na vzvišenem mestu pričakajoč dobrih glasov. Toda kakor nekda] svetopisemskemu Jobu poročajo mu zaporedoma same nesreče. Iz Ljutomera dojde glas: Slovenci so zmagali. Tschangg-Tschingg zarudi; iz Ptuja: Kinezarji smo propali; iz Brežic: naša vojska je potolčena. General omedli. Le ker z velikim hrupom govore o zmagi Slovencev v Celji, se zopet zavé. Razljuten kakor ranjen medved skoči po konci. Toda telegram iz Slov. Gradca: „Kinezarji smo vsi hin“, pa nesreča generala Bum-Buma v Mariboru in vest, da je general Preloff s „kriegskaso“ v Ameriko všel, ga popolnoma potre. Srdito zaškriplje z zobmi, stisne dolge prste krčevito okoli zaduje steklenice s šnopsom, ter hitro požene žarečo vodo skoz dolgi krof. Potem pa reče: „Meni ni več živeti“ ter skoči v bližnjo kamrico, kder se s pasnim jermenom na klin za dvermi obesi. Vendar, srečnejši od Judež Iskarijota in še prešlab za pekel, utrga s svojo težo jermen, ter pade na tla, preden bi črno dušo spustil. Ropot privabi adjutanta Bezzi-Bozzija, ki nesrečneža pograbi in v „špital“

zanese, kder še sedaj leži, in ne bo tako kmalo okreval. Živeli zmagonosni Slovenci!

Smešnica 39. Šulvereinske šole v Pekrah se nemčurji silno veselijo. Pravijo: „hieza seind die bindischen Bueberl schon ganz stöktajê“, t. j. slovenski otroci so postali zelo kakor nemški štori. No, ta je menda le resnico izpovedal: šulvereinarji nečejo, da bi slovenski otrok na pametni način dobro poučen, pameten človek postal, ampak le — tajčér štor!

Razne stvari.

(Blagodušno daroval) je č. g. Božidar Raič ptujskemu „Narodnemu domu“ 200 fl., za kar mu vodstvo izreka najprisrčnejšo zahvalo, jednako tudi g. nadučitelj G. Silvester pri sv. Barbari v Halozah, da je g. Raič njegovemu sinu pomogel v dijaško semenišče.

(Dvajsetletnico) svojega obstanka obhaja slavnostno ptujska čitalnica 5. oktobra ob 8. uri zvečer. Vspored bogat, izvrsten.

(Drzna nesramnost). Kakor „Slov. Narod“ poroča, sta v Brežicah Vrstovšekova sina zato, ker je oča narodno volil, bila v krčmi pri Heiderji tepena po glavi in hrbtu od Potočnika in Lassnigga. Šnideršič pa je zmerjal fanta z „windische Rotzbuben“. Še bo vendar še kak slovensk človek našel, ki to surovost pred sodnijo spravi!

(Z vagona padel) je v Hrastniku dunajčan Lampel in mrtev obležal. Na vagonске dveri se ne naslanjati!

(Nov list) izhaja v Trstu pod naslovom „Slovenski Delavec“, v obliki Gospodarja, ter je delavcem namenjen slovenskim. Velja 50 kr. do konca leta. Upravništvo je v Via Ferriera štev. 323.

(Roparja dva) napala sta v št. Krištofu pri Laškem natakario Nežo Kleinšekovo jo s sekiro hudo ranila, denarjev in oblačil oropala.

(Za šolska nova poslopja) izdala sta od 1. sept. 1882 do 31. avg. 1883 ptujski okraj 74.000 fl., mariborski 90.000 fl.

(Duhovne vaje) za duhovnike naše škofije obhajajo se ta teden na Slatini. Vodi jih preč. P. Avguštin Kantor, prijor dominikanov v Gradci, vdeležuje se jih pa 116 duhovnikov. Na konci duhovnih vaj bode se obhajala zadnja pastoralna konferenca, kakor je drugokrat bila v Mariboru.

(Žrtve prusko-nemškega šulvereina). Zavoljo tepeža v št. Juriji na južni železnici 18. maja t. l. bili so obsojeni v Celji. Zupaneč na 6 mesecev, Martin Kurnik, Anton Nikola vsak na 3, Miha Čater na 2 meseca težke ječe. Celjskih poksarjev ni nobeden obsojen, tudi št. jurska „koprivica“ ne.

(Smrt Slovincem prijateljica) je v Ljubljani pobrala znanega Pirkerja.

(Novi stolni dekan) preč. g. Orožen bili so v nedeljo 21. t. m. slovesno vpeljani.

(Vkup ostati) morate srenji sv. Marjeta in Prepola na Dravskem polji, čeravno hočete narazen. Nemški liberalci v Gradci in dr. Schmiderer tega ne dovolijo.

(Okrajnih doklad) dobi slov. bistriški okraj 5% več, kakor je poprej bilo, torej vkup 40%. Stiger je „obman“, Razwoscheg pa njegova desna roka.

(V Pamečah) bodo slovesno novi zvon pri sv. Ani dne 12. oktobra v zvonik spravljali, namesto 28. septembra.

(Kontrolni zbori) za brambovce 20. bataljona: oktobra 5. na Vranskem, 6. v Mozirji, 7. Šoštanji, 8. Slov. Gradci, 10. Mahrenbergu, 11. Ptuj, 12. Ormoži, 14. Rogaci, 15. Šmariji, 17. Konjicah, 19. Trbovljah, 20. Sevnici, 21. Kozjem, 23. Brežicah, 25. in 26. Celji: za 21. bataljon pa 2. oktobra v Ljutomeru, 3. Radgoni, 5. Omereku, 9. Arveži, 11. in 12. v Mariboru, 14. Sv. Lenartu, 16. Slov. Bistrici.

(Razvanjska šola) postala je dvorazredna.

(Slabo volili) so Slovenci pri sv. Petru v Savinjski dolini. Izvoljen v župana je Lenko, večni hlapec celjskih nemčurjev; iz Loč pri Konjicah so pa liberalci svojo zmago nemškim listom nalegali. Tam niti volitve ni bilo, torej Slovenci niso mogli propasti. V okolici celjski župani dalje stari župan po milosti celjskih liberalcev.

(Železnico) od Bobove v Rogatec navsvetuje deželni odbor. Dolga bo 23 kilometrov, stacije v Bobovem, Lembergu, Šmarijah (Zigenerwirtu), Slatini in Rogaci; stala 1.300.000 fl. Država prevzame 450.000 fl., dežela 400.000 fl., Länderbank 320.000 fl. v akcijah. Čisti dohodek železnici je nastavljen 52.000 fl. v letu!

Loterijne številke:

V Gradci 20. septembra 1884: 46, 65, 85, 71, 18
Na Dunaji „ „ 67, 82, 81, 71, 33
Prihodnje srečkanje: 4. oktobra 1884.

Zahvala!

Ker ne vtegnem velečastitim gospodom, ki so mi povodom mojega imenovanja za stolnega dekana čestitati blagovolili, v posebnih dopisih zahvaliti se za to meni skazano ljubezen in čast, izrekam jim s tem svojo najsrčnejšo zahvalo, ter jih prosim, da me še v prihodnje ohranijo v blagem spominu.

V Mariboru dne 23. sept. 1884.

Ignac Orožen,
stolni dekan.